

מסורת הש"ס

6) והמסוכר גרי המרן
 ערך ספרו (3) ודק נר
 ערך כשמן ידו על פתחו.
 ערך פתח פתח (3) (נחלה)
 7) ונחלה (ס) ע"י י"ג ע"ש
 (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 8) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 9) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 10) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 11) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 12) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 13) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 14) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 15) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 16) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 17) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 18) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 19) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 20) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 21) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 22) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 23) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 24) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 25) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 26) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 27) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 28) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 29) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 30) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 31) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 32) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 33) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 34) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 35) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 36) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 37) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 38) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 39) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 40) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 41) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 42) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 43) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 44) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 45) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 46) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 47) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 48) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 49) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 50) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 51) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 52) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 53) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 54) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 55) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 56) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 57) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 58) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 59) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 60) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 61) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 62) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 63) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 64) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 65) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 66) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 67) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 68) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 69) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 70) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 71) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 72) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 73) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 74) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 75) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 76) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 77) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 78) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 79) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 80) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 81) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 82) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 83) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 84) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 85) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 86) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 87) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 88) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 89) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 90) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 91) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 92) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 93) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 94) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 95) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 96) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 97) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 98) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 99) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש
 100) (נחלה) (ס) ע"י י"ג ע"ש

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

קיב.

דמסוכר. מקח דס מן הכתמים. לטון סיכורי: ידא אלוסיא. שרגיל להניח ידו אלל נחיריו על שפתיו: דרגא לפחדא. דרך הוא להניח לו פחד רוח רעה: לול טסן אנגירון אנירדפי. לחש הוא: כי בלעיו ושמיני. הנה סביבותי אנשים כחוסים ושמינים ומתנוחתי: ונימא ליה לחינא מיא: הוי עו. החמק במלוא יומר משיכולת בידך: אל טשז בנזכסה של עיר ושנסה. מקום שזני העיר עונרים ושבין שמה כשה עונרים ושבין יבטלון ויפסיקון ממשנתך: ואל סדור כעיר שראשיס תלמידי חכמים. דטרוד בנרסיה ולא במילי דליכורא: לא למיזבן מיניה ולא לזבוני ליה. דלחידי דעדיף מזליה נלח חמי ליה להאי: אמר ליה ר"ש בן יומי ומי בסכנה. והלא העגל בסכנה ומה לך בכך: אס כקשה לימנא. לומר דבר שיהיה נשמע לבריות ויקבלו ממך: היסלס בליין גדול. אמר כשס אדם גדול: כחדסא. כשהמיעוק למד כהנש כשהוא ממחיל ללמוד: שאלין רשב"ם

דמסוכר. מקח דס מן הכתמיס: ידא אלוסיא. שרגיל להניח ידו על שפתו אלל נחיריו: דרגא לפחדא. סולס ודרך הוא לעלות עליוס פחד רוח רעה: אלוסיא. מלח: בליני רביעיטוס. נלח נר: לול טסן אנגירון. לחש הוא: כי בלעיו ושמיני. הנה סביבותי אנשים כחוסים ושמינים נחרו וקחו לסס והניחוני: שכריי. סנוריס (כרלשיס יט) מתרגמינן בן: לימא ליה לחינא מיא ככסי סורי. ממונה על סוכות של חרס: הוי עו כומר. החמק במלוא יומר משיכולת בידך: י יהושע בן קרחס הוא בן ר"ע שרבי עקיבא קרחס היה כדלמרי' במסכת (בבברות) (דף נח). כל חכמי ישראל דומין לפני קלפת השס מוח מן הקרחס הזה ואין נראה שיהיה הגמרא קורא אותו בן קרחס דרך גנאי שהרי נעשו הנערים שקראו לאלישע עלה קרח (מלכס ד ב ג) וכן עזרי קראו בן דרך (בבברות):

שבשתא דעל ע"ל. מיניה דרנכא גופסא אית ליה נלח ימפור (ב"ב דף נח). שבשתא ממילא נפקא ויש לומר דהיינו כשלומד קמי דגרים ולא דייק שיכול להבין מעלמו כשיגדל אלל כן דלחידי כספר שאליו מונה סומן על ספרו ולינו יולא מדי עטופו: ולא לול שפן אנגירון אנירדפיין בין כוכבי יתיבנא בין בלעיני שמיני אזילנא ואי לא אי איכא איניש בהדיה ניתעריה ולימא ליה פלניא בר פלנא צחינא מיה והדר נישתי ואי לא מרקש נכתמא אחצבא והדר נישתי ואי לא נישדי מיה מדי ואם שתה דמו בראשו מפני הסכנה מאי סכנה סכנת שברירי ואי צחי מאי לא (נימא) איהו לנפשיה פלניא אמרה לי אימי איהוהר משברירי שברירי ברירי רירי ירי רי צחינא מיא בכסי חוירי: ואפילו מן התמחוי וכו': פשיטא לא נצרכא אלא אפילו לר"ע דאמר ייעשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות הכא משום פרסומי ניסא (מודי) תנא דבי אליהו א"פ שאמר ר"ע עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות אבל עושה הוא דבר מועט בתוך ביתו מאי ניהו (ב) אמר רב פפא כסא דהרסנא (כדתנן ר' יהודה בן תימא אומר ליה עו כומר וקל כנישר רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אבך שבשמיים ת"ר שבעה דברים צוה ר"ע את רבי יהושע בנו בני אל תשב בנזכרה של עיר ותשנה ואל תדור בעיר שראשיה תלמידי חכמים ואל תכנס לביתך פתאום כ"ש לבית חבירך ואל תמנע מנעלים מרגליך השכם ואכול בקיץ מפני החמה ובחורף מפני הציה ועשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות והוי משתדל עם אדם שהשעה משחקת לו אמר רב פפא לא למיזבן מיניה ולא לזבוני ליה אלא למעבד שותפות בהדיה והשתא דאמר רב שמואל בר יצחק מאי דכתיב מעשה ידיו ברכת כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך אפילו למיזבן מיניה ולזבוני ליה שפיר דמי חמשה דברים צוה ר"ע את רבי שמעון בן יוחי כשהיה חבוש בבית האסורין אמר לו רבי למדיני תורה אמר רבי איני מלמדך אמר לו אם אין אתה מלמדני אני אומר ליוחי אבא ומוסרך למלכות אמר לו בני יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק אמר לו ומי בסכנה והלא עגל בסכנה אמר לו אם בקשת ליחנק היתלה באילן גדול וכשאתה מלמד את בנך למדרו כספר מוגה מאי הוא אמר רבא ואיתימא רב משרשיא בחדתא ש"בשבתא כיון דעל על לא תבשל בקדירה שבישיל בה חבירך מאי ניהו גרושה בחיי בעלה דאמר מר גרוש שנסא גרושה ארבע דעות במטה ואי בעית אימא אפילו באלמנה לפי שאין

רשב"ם

דמסוכר. מקח דס מן הכתמיס: ידא אלוסיא. שרגיל להניח ידו על שפתו אלל נחיריו: דרגא לפחדא. סולס ודרך הוא לעלות עליוס פחד רוח רעה: אלוסיא. מלח: בליני רביעיטוס. נלח נר: לול טסן אנגירון. לחש הוא: כי בלעיו ושמיני. הנה סביבותי אנשים כחוסים ושמינים נחרו וקחו לסס והניחוני: שכריי. סנוריס (כרלשיס יט) מתרגמינן בן: לימא ליה לחינא מיא ככסי סורי. ממונה על סוכות של חרס: הוי עו כומר. החמק במלוא יומר משיכולת בידך: י יהושע בן קרחס הוא בן ר"ע שרבי עקיבא קרחס היה כדלמרי' במסכת (בבברות) (דף נח). כל חכמי ישראל דומין לפני קלפת השס מוח מן הקרחס הזה: אל טשז בנזכסה של עיר ושנסה. מקום שזני העיר עונרים ושבין יבטלון ויפסיקון ממשנתך: ואל סדור כעיר שראשיס תלמידי חכמים. דטרוד בנרסיה ולא במילי דליכורא: לא למיזבן מיניה ולא לזבוני ליה. דלחידי דעדיף מזליה נלח חמי ליה להאי: אמר ליה ר"ש בן יומי ומי בסכנה. והלא העגל בסכנה ומה לך בכך: אס כקשה לימנא. לומר דבר שיהיה נשמע לבריות ויקבלו ממך: היסלס בליין גדול. אמר כשס אדם גדול: כחדסא. כשהמיעוק למד כהנש כשהוא ממחיל ללמוד: שאלין רשב"ם

ואל תצטרך לבריות. והשתדל עם שהשעה משחקת לו להשתחף עמו. ואפילו למיזבן מיניה. חמשה דברים צוה ר' עקיבא את ר' שמעון בן יוחאי, אם בקשת ליחנק היתלה באילן גדול. פי, אם רצית לשאל בדבר אסור, אל תבשל בקדירה שבישיל בה חבירך בין גרושה בין אלמנה.

תורה אור השלם
 1. קול ה' על הקיים אל הקבדו דרשינן על מיס
 2. רבי: קול ה' בבת קול ה'
 3. קול ה' שבר
 4. ארזים וישרי ואת ארז
 5. הלכות וירקדים כמו
 6. עגל לבגון ושרין עמו בן
 7. ראשי: קול ה' חב
 8. לזבות אש: קול ה' חיל
 9. מדרג חיל ה' חיל
 10. קדש קול ה' חיל
 11. אילות והשק יערות
 12. ויבדילו כלו אמר
 13. הכהן: תלמיס סג נט
 14. וכל אתה שבת בעז
 15. וכל ברוי ובעד ברוי
 16. אשר לו מסביב עושה
 17. ידו ברכה וקבדו פרץ
 18. ארץ: ארץ א"י

הנהרות הב"ה
 6) נח מיה נירו אמר רב
 פסא:

מוסף רש"י
 איהוהר משברירי. לחש הוא ומתעטו והולך כשס השד סלצר הוא שומע מיעט מינות אית אמר אוח עד ר, וכן מס. לחש הנחירו מס. סנוריס (כרלשיס יט) ערמוני שכריי (ב"ב י"ג). עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות. לא יעיל לו לחינס בנד שבתו (נענת ק"ח). הוי עד כומר וגרי. סמון להסי' דר"ע דקלמך עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות. לא יעיל אלל מיה שהשעה דוחקת לו מיתה, אלל לך אדם לוח עמו סמון ונכר לנשות ולן סמון ששמיס לבנד כשנת וימיס עוסיס (רש"י אבות פ"ה מ"ב). ושי סוד אית פ"ה רנב ג"י. סמון. אל תבשל בנזכרה של עיר ותשנה. סנוריס חורס לננח (סוכה ס"ח).

עין משפט
 נר מצוה
 סד א טו"ש אר"ס פ"ד
 כ"ג ע"י
 סד ב טו"ש י"ד ק"י
 קט"ו ספ"ה ה וי"ן
 נעביס פ"י מ"ל נ"ח
 ושמרת נפש בל"ה וינר
 אלכס פ"ב ד"ס דף ש"ח
 ונכ"ש ע"ס ספ"י י"ג
 י"ג ע"י
 ג (מ"י) פ"א מ"ל נ"ח
 ה"ו ע"י ח"מ פ"י מס
 ספ"י ט ו"ע י"ד ס"י קמ
 ספ"י ה כ"ג ע"י
 סה ד מ"י מ"ל מלכות
 שנה הלכה ו ע"י
 מלכות ממנו ע"י
 הלכה י"ח סג ע"י ל'
 טו"ש אר"ס סמן רנ
 טו"ש י"ד סמן רנ
 ספ"ה א:

גליון הש"ס
 נ"ב רוח רעה שויה
 קליתי. ע"י תורת חיס
 שטות דף ט פ"ב ד"ה
 ר"ל: רש"י ד"ה אל
 השב. יב"ד ויפסיק ד'.
 ע"י נכר היות נכר
 מלאס אות י דף ק"א פ"ב:

רבינו חננאל
 דמסוכר. פי' מקח דס ולא
 משי ידיה מפור שבעה
 יומין שקל מיה לא משי
 ידיה. מפור לחלוקין יומין.
 שקל טופריה ולא משי
 ידיה מפור יום אחד.
 דמי רשיה ולא משי
 כרטיה מפור יום אחד.
 ולא ידע מה מפור. ידא
 אפנא דירכא לפחדא. ידא
 אפנא דירכא לפחדא.
 אפולן ומשקין חתת
 המטה ואפי' מחוץ כלי
 ברזל רוח רעה שויה
 עליון. ת"ר לא ישחה אלס
 בלילי רביעות ואלי צחי
 שבתו. במחשך ולי צחי
 למיא. לימא שבעה קולות
 קול ה' על הפיס וכו'
 וישחה. לא ישחה אדם מן
 הגזרות בלילה כו'. ואפי'
 מן התמחוי. ואסיקנא
 אפילו לר' עקיבא דאמר
 עשה שבתך חול ואל
 תצטרך לבריות. הכא
 משום ניסא מתי שקח
 אפילו מן התמחוי. תא
 דב אליהו אפי' שאמר ר'
 עקיבא עשה שבתך חול
 ואל תצטרך לבריות. עשה
 אדם דבר מועט בתוך
 ביתו. כגון כסא דהרסנא,
 כדנתן הוה עד כומר קל
 כנישר ורץ כצבי וגבור
 כארי לעשה רצון אבך
 שבשמיים. (ששה) (שכנה)
 צוה ר' עקיבא לר' יהושע
 בנו, אל תשב בנזכרה של
 עיר ותשנה. ואל תדור
 בעיר שראשיה תלמידי
 חכמים. ואל תכנס לבית
 פתאום. ואל תמנע מנעלים
 מרגליך. השכם ואכול בין
 בקיץ בין בחורף. עשה
 שבתך חול ואל תצטרך
 לבריות. פי, אל תאמר
 חייב אני לנענ השבא אם
 אין ירך שנתה. אלא עשה
 שבתך במאכל ובמשקה
 ובמלבוש כמו ימי החול

ואל תצטרך לבריות. והשתדל עם שהשעה משחקת לו להשתחף עמו. ואפילו למיזבן מיניה. חמשה דברים צוה ר' עקיבא את ר' שמעון בן יוחאי, אם בקשת ליחנק היתלה באילן גדול. פי, אם רצית לשאל בדבר אסור, אל תבשל בקדירה שבישיל בה חבירך בין גרושה בין אלמנה.